

Kapelmasteren

MEDLEMSBLAD FOR DANSK KAPELMESTERFORENING

November 2007 Blad 37

Læs i dette nummer:

Verdens Korsymposium,
side 2

Kulturministeriets
musikhandlingsplan,
side 3 + 6

Kodály symposium,
side 3

Ny forstander til
Støvring Højskole,
side 4

Ny orkesterchef, side 5

Kgl. Kapelmusikus
Johan Poulsen, side 7

Kapelmasterens
klumme, side 10

Lad DR leve, side 11

Dirigentskonkurrence,
side 16

Dansk Kapelmester-
forenings 70 års
fødselsdag, side 17

Nye cd'er - nye bøger,
side 18

Mindeord side 18

Foreningens adresser
og oplysninger,
næstsidste side

Kort og godt, bagsiden



fejres med et festligt arrangement
fredag d. 21. december kl. 17.00-19.00
på Sceneriet under Det Ny Teater
ALLE ER VELKOMNE
Læs om arrangementet på side 17

Verdens Korsymposium

af Ejvind Callesen, formand for Choral Denmark

Forberedelserne til **8th World Symposium on Choral Music (WSCM8)** i København 2008 er i foråret gået planmæssigt, og samtidig glæder vi os over den positive udvikling på en række områder, ligesom den internationale interesse for symposiet allerede på nuværende tidspunkt er meget stor.

Hans Kongelige Højhed Prinsgemalen har indvilget i at være symposiets protektor. Denne blåstempling af projektet er vi selvsagt meget glade for.

Kulturministeriet har tilsagt en direkte støtte på 1 million d.kr. til projektets gennemførelse.

Komponistbestillinger:

Vi har kontakt med en række anerkendte komponister, som har erklæret sig villige til at komponere for symposiet. Fra Danmark drejer det sig (i alfabetisk rækkefølge) om Michael Bojesen, Peter Bruun, Fuzzy, Bo Holten, John Høybye, Butch Lacy, Jakob Lorentzen, Sunleif Rasmussen (Færøerne) og Per Skriver. Desuden har Per Nørgård uden at ville love noget på forhånd meddelt, at han under den udtrykkelige forudsætning, at en tekst vil "komme til ham", godt kunne tænke sig at komponere for os. Fra det øvrige Norden har

vi positive tilkendegivelser fra Torkell Sigurbjörnsson (Island), Trond Kverno (Norge), Jaakko Mäntyjärvi (Finland), og Karin Rehnqvist (Sverige). Desuden har den lithauiske komponist og dirigent Vuytautas Miskinis lovet at ville komponere for os. Samtlige nye værker skal vise nye veje, idet bestillingerne vil være betinget af, at det visuelle aspekt, brugen af såvel stemme som krop og rum inkorporeres i kompositionen, som i øvrigt skal være af en sådan sværhedsgrad, at den kan finde anvendelse hos mange kor rundt omkring i verden.

Åbning og Finalekoncert:

Symposiets åbning den 19. juli finder naturligvis sted i Operaen. Sceneinstruktøren Peter Langdal har erklæret sig principielt interesseret i at kreere en åbningsaften ud over det sædvanlige.

Og når enden er god, er alting godt: det er nu så godt som sikkert, at symposiets finalekoncert bliver en opførelse af Brittens War Requiem i DRs nye, store koncertsal på Amager.

Tivolidag:

Vi forhandler med Tivoli om at lade en hel symposiedag foregå i Tivoli, afsluttende med koncerter i Tivolis koncertsal.

De københavnske kirker:

Det er tanken at lade en række af de større citykirker danne ramme om aftenkoncerterne. Der har været afholdt et indledende møde med kirkernes organister, som alle umiddelbart stiller sig meget positivt til planen.

Songbridge:

Der er planer om at lade en såkaldt Songbridge indgå i WSCM8. En Songbridge er et projekt med deltagelse af 3 internationale børnekor, som vil mødes på en fælles camp i Danmark og afslutte deres samvær med koncerter i symposiets regi. Folkekirkens Ungdomskor (FUK) har tilbudt at arrangere camp'en et sted uden for hovedstaden.

Ansøgninger fra kor og workshopholdere:

Ansøgninger fra kor og workshopholdere om aktiv deltagelse i symposiet er begyndt at komme ind. Læs mere på symposiets hjemmeside om ansøgningsbetingelser og -frister.

www.choraldenmark.org

Støjregler til fare for live-musikken

Spillestederne er i oprør over det varslede støjregulativ fra EU, som træder i kraft midt i februar 2008. Det vil gøre det umuligt for mange spillesteder at afvikle eksempelvis rockkoncerter, lyder meldingen. Lydniveauet skal af hensyn til de ansatte ned på 85 db, der kun svarer til lyden af kraftig stemmeføring. Arbejdstilsynet forestiller sig at høreværnet til ansatte og ændret indretning kan være midler til at overholde kravet. BH

Så syng dog Danmark - Sangens År 2008

Hvor blir' den daglige sang af? Den på arbejdspladsen, sangen i skolerne, sangen i badeværelset eller på gaden? Den sidder fast i halsen og trænger til at komme ud, mener initiativtagerne til Sangens År 2008. De har derfor taget initiativet til en lang række

sangaktiviteter i løbet af 2008. Bl.a. morgensang på skoler og gymnasier, sangstafetter, fællessangskonkurrencer og en sangkonkurrence, hvor man kan skrive en tekst, der skal sættes i melodi af Martin Brygmann.

www.sangensaar.dk

BH

Liv i musikken

Kulturministeriets musik-handlingsplan 2004-2007

Musikken får de næste år en fremtrædende plads i kulturpolitikken. Det gælder både den rytmiske og den klassiske musik, som over de næste fire år vil få i alt 101,6 mio. kr. ekstra. Pengene går til en række initiativer, der tilsammen både skal afhjælpe musikkens akutte problemer og samtidig skabe grobund for et rigt musikliv i fremtiden.

Det sker med udgangspunkt i en række initiativer, der er skitseret i Kulturministeriets musikhandlingsplan "Liv i musikken".

Handlingsplanen indeholder en række initiativer inden for den rytmiske musik, den klassiske musik og på det ophavsretlige område.

Inden for den rytmiske musik er der bl.a. taget initiativ til:

- En styrkelse af spillestederne for den rytmiske musik med 30 mio. kr.
- Ny national transportstøtte til musikere, hvor der er afsat 8 mio. kr.
- Styrkelse af uddannelser på det rytmiske område. Rytmask Musikkonservatorium undersøger bl.a. behovet for en produceruddannelse på kandidat-niveau og behovet for en sangskriveruddannelse.

Inden for den klassiske musik er der bl.a. taget initiativ til:

- En styrkelse af landsdelsorkestrenes arbejde med børn og unge, herunder udvikling af nye pædagogiske redskaber. Til det arbejde modtager landsdelsorkestrene 30 mio. kr.
- Indførelse af praktikordning i landsdelsorkestrene for konservatoriestuderende
- Styrkelse af talentpleje på

musikskolerne. Der er afsat 20 mio. kr. til pilotprojekter på området.

På det ophavsretlige område er der bl.a. taget initiativ til:

- En styrket informationsindsats om ophavsret og regler for kopiering.
- Forsøgsordning med musikdistribution via internettet. Muligheden for at låne musikfiler på folkebibliotekernes hjemmesider undersøges.
- Lovændring om regler for kopiering af bl.a. cd'er. Fremover skal det være ulovligt at kopiere cd'er lånt på biblioteker og af venner mv.
- Strengere straffe for piratkopiering. Ulovlig kopiering skal kunne give op til fire års fængsel.

Kontaktperson

Fuldmægtig Jan Opstrup Poulsen
jop@kum.dk - tlf.: 33 92 35 06

BH

Kodály-symposium

Den 16. december 2007 har den ungarske komponist Zoltán Kodály (1882-1967) 125-års fødselsdag. Indeværende år er altså et Kodály-år. Zoltán Kodály var komponist, filolog, musikvidenskabsmand, kulturpolitiker, musikpædagog og 'folkeopdrager' (ungarernes eget udtryk), og han respekteres og værdsættes i Ungarn på samme måde som f.eks. Grundtvig i Danmark. Uden for Ungarn er han nok bedst kendt som ophavsmand til den såkaldte 'Kodály-metode', en misvisende betegnelse, som hæftes på den musikpædagogik, der bruges i Ungarn i dag - og i øvrigt mange steder i verden. Den Ungarske Ambassade i Danmark, Det Dan-

ske Kultur-institut, Københavns Universitet, Danmarks Pædagogiske Universitet, Det Kgl. Danske Musikkonservatorium og Dansk Kodály Selskab er gået sammen om at afholde et symposium den **22.-24. november 2007** omhandlende Kodály som komponist, folke-musikforsker og musikpædagog.

22/11: Internt program med masterclass. Det Kgl. Danske Musikkonservatorium, Niels Brocks Gade 1, 1574 København V.

23/11: Internt program med kor-workshop. Københavns Universitet, Musikvidenskabeligt Institut, Klerkegade 2, 1308 København K.

24/11: Symposium med præsentationer, workshop, kor-optræden og diskussion. Det Kgl. Danske Musikkonservatorium. Foredragsholdere fra Kodály Institutet i Ungarn: Prof. Dr. Mihály Ittzés, uddannet på Ferenc Liszt Musikakademi i Budapest i musikpædagogik og korledelse. Zsuzsanna Kontra, Uddannet på Ferenc Liszt Musikakademi i Budapest i musikundervisning og korledelse.

Deltagelse er gratis. Tilmelding til Merete Fugl Mortensen på mfjm@dankultur.dk
Yderligere information på www.dankultur.dk

BH

Ny forstander til Støvring Højskole ansat på rekordtid

Bestyrelsesformand Ole Bech skriver:

Efter at Troels Kold den 1. august opsagde sin stilling som forstander for Støvring Højskole pr. 1. september, har bestyrelsen udvist stor handlekraft og rettidig omhu – og samtidig været heldig. Det lykkedes at komme i kontakt med den helt rette person til stillingen som forstander – eller rettere det helt rigtige par.

Kapelmeister og dirigent Vagn Egon Jørgensen og forfatter og komponist Tina Buchholtz fra Århus. Vagn Egon Jørgensen blev kontaktet på det for ham og hans kone helt rigtige tidspunkt, og efter en uges intense samtaler mellem skolens bestyrelse, lærere, medarbejdere og parret, besluttede bestyrelsen på et hasteindkaldt møde mandag den 20. august at ansætte Vagn Egon Jørgensen som ny forstander pr. 1. september.

Der bliver således ikke tale om et slip mellem den tidligere og den nye forstander, ingen konstituering med en mere eller mindre død overgangsperiode, men om en direkte saltvandsindsprøjtning fra dag ét. Opgaven er klart formuleret for den nye forstander: skaf 35 elever pr. 1. januar 2008. Det er nu blevet vores mantra: "1. januar – 35 elever".

Den nye forstander er selv særdeles handlekraftig og idérig, hvilket har været hans force gennem mange års arbejde som orkesterchef og dirigent for Det Jydske Underholdnings Orkester med musical og operetteopsætninger i Århus, Herning og Fredericia samt arrangør af nytårskoncerter med Kurt Ravn, Flemming Jensen,



Jesper Lundgaard, Jørn Pedersen og Tina Buchholtz i musikhusene i Århus, Vejle, Esbjerg, Herning og Skive.

Siden år 2000 har Vagn Egon Jørgensen og Tina Buchholtz besøgt over 400 virksomheder i Danmark, Sverige, Finland, Tyskland, Frankrig og Italien med teambuilding-produktet "Ledelse der Swinger", hvor korsang bliver brugt som metafor for ledelse og samarbejde. Dette arbejde har givet uvurderligt mange kontakter til erhvervslivet og til kommuner og regioner landet over, som det nye forstanderpar på Støvring Højskole vil gøre brug af til glæde og gavn for begge parter – "1. januar – 35 elever". "Vi vil byde erhvervslivets ledere indenfor på Støvring Højskole og lave almen dannende Højskole for erhvervsledere, og vi vil markedsføre Støvring Højskole som et Åndeligt Wellness Center" udtaler den nyudnævnte højskoleforstander Vagn Egon Jørgensen.

"Støvring højskole har i Vagn Egon Jørgensen og Tina Buchholtz fået et stærkt forstanderpar."

Skolens formand, Ole Beck, udtaler sin store tilfredshed med at skolens prekære situation uden forstander netop som de

nye elever kom til skolen, nu er løst og blevet forløst på den bedst tænkelige måde.

"Ting kan tage tid, javel. Men ting kan også gå hurtigt. Det er sket her. Og højskoleånden er både tålmodig og lige så hurtig, som situationen gør det nødvendigt. Vi får nemlig også et højskolevandt par til skolen. Det har været vigtigt for os. Og så har man vel lov at være heldig".

Det nye forstanderpar bliver indtil videre boende i Århusbydelen Finnebyen, hvor de har to skole-søgende piger.

Jazzmusikere giver 29 koncerter i norden

Midt i den mørkeste vinter vil sprøde nordiske jazz-toner sprede glæde og varme på en lang række nordiske spillesteder. Nordisk Kulturfond har nemlig besluttet at støtte et projekt, der går ud på at sende nordiske jazzkunstnere på kryds og tværs rundt i Norden for at spille koncerter. Turnéen finder sted mellem den 25. januar og den 17. februar 2008.

www.vinterjazz.dk

BH

Fra Støvring til Sønderborg

af Peter Ettrup Larsen

Som det fremgår her i bladet, er Vagn Egon Jørgensen netop blevet udnævnt til forstander på Støvring Højskole. Han er imidlertid ikke den første fra musikens verden, der har været ind over netop denne højskole. Den netop afgåede forstander var Troels Kold, der kom fra en stilling som leder af Den Jyske Opera, mens den forrige forstander, der formåede at vende højskolens budget fra røde til sorte tal, i dag er chef for Sønderjyllands Symfoniorkester. Hans navn er Claus Skjold Larsen.

Efter en diplomeksamen i tenorbasun fra DKDM begyndte Claus at assistere i professionelle orkestre, men efterhånden faldede drømmen om en professionel musikerkarriere og Claus valgte at gå ind i det administrative arbejde, først som studiese-kretær på DKDM og siden som leder af studieadministrationen samme sted.

Et ønske om eget hus, hvor børnene rigtig kunne boltre sig, førte til, at Claus og hans kone (pianisten Anne Mette Stæhr) søgte og fik jobbet som forstanderpar på Støvring Højskole.

Det var imidlertid en temmelig kuldsejlet højskole, de kom op til, så det stod hurtigt klart, at der var brug for en total relancering. En af ideerne var at tilbyde en klassisk musiklinie med et seriøst indhold ved siden af linier indenfor rytmisk musik, film og teater. Fra alle sider blev den klassiske linie frarådet, men parret stod fast, og det viste sig da også, at den klassiske linie blev skolens mest stabile!

Claus gik imidlertid også ind i det organisatoriske arbejde og blev i 2002 valgt til bestyrelsen

for FFD (Folkehøjskolernes Forening i Danmark), der er det øverste og samlende organ for alle landets højskoler. Med små årgange og politiske vinde der blæste højskolen imod var det en udfordrende tid for højskolebevægelsen, eller som Claus selv formulerer det: "Det var spændende, men blodigt alvor."

I Støvring var de så småt nået til det magiske 0, hvor der igen var sorte tal på bundlinien, så Claus betragtede nu sin indsats som "mission complete". Derfor var det et godt tidspunkt at komme videre på, og kort efter kunne Claus så kalde sig orkesterchef for Sønderjyllands Symfoniorkester. Han startede d. 1. oktober sidste år, 14 dage før den planlagte indvielse af byens nye koncerthus Alision. Byggeriet blev (naturligvis!) forsinket, så Claus nåede at blive kastet hovedkulds ind i færdiggørelsen af det kæmpe byggeri samt hele udflytningen af orkestret fra dets vante rammer på Skovvej til de nye, flotte og akustisk forbilledlige rammer nede ved vandet. En spændende periode, der krævede mange beslutninger!

I jobbet som orkesterchef kan Claus imidlertid trække på erfaringerne fra både DKDM og fra højskoleverden, for som han siger: "I højskoleverden er man god til at snakke om værdier både overordnet og mellemmenneskeligt, mens jeg fra konservatoriet naturligvis har hele min musikfaglighed med mig. Jeg mener derfor, det er vigtigt også i orkestretsammenhænge at gøre sig klart, hvad visionen er. Hvad er vores vigtigste mål, og hvordan vil vi nå det? Når denne fælles vision så er klar, kan vi



begynde at forholde os til, hvilken vej vi skal vælge, for at komme derhen. Orkestermusikere har somme tider en tendens til at se problemer frem for muligheder. F.eks. ønsker man sig altid "bedre dirigenter". Det er imidlertid min overbevisning, at vi også skal vide, hvad det så er, vi vil med disse dirigenter, når de kommer, så derfor er den overordnede strategi meget vigtig." På spørgsmålet om, om han aldrig savner selv at spille, svarer Claus: "Jo det gør jeg med jævne mellemrum. Men når jeg så nærmer mig kassen og forestiller mig, hvordan det vil lyde, når jeg pakker den ud, så.... Jeg savner ikke at skulle leve af at spille, men jeg savner somme tider fornemmelsen af at spille sammen med andre, der også kan spille, men det kræver mere tid, end jeg har." I stedet ser Claus det som sin overordnede opgave som orkesterchef at være med til at sikre en positiv spiral for musikerne: "Vi må gøre noget og stædigt bestræbe os på at gøre orkestret til en bedre arbejdsplads."

Dansk kapelmesterforening kan kun ønske held og lykke med det arbejde, for selvom vi ikke er repræsenteret hver uge, så sker det heldigvis jævnligt, og dermed er jo også vores arbejdsplads!

Første skridt til musikhandlingsplan 2.0

"Det rytmiske vækstlag", "Talentpleje", "Mobilitet og alsidighed på liveområdet", "Den yngre elite" og "Musik i livet" var de emner, der var til debat, da Kulturministeriet og Kunstrådets Musikudvalg den 25. september afholdt konference om videreførelsen af Kulturministeriets musikhandlingsplan "Liv i Musikken 2004-2007".

Baggrunden for konferencen er, at kulturministeren har besluttet at tildele musikken ekstra 21 mio. kr. årligt i perioden 2008-2011 til videreførelse af Kulturministeriets første musikhandlingsplan og Kunstrådets Musikudvalg var blevet bedt om at komme med forslag til udmøntning af beløbet.

150 deltagere fra dansk musikliv deltog i konferencen, som bl.a. bød på indlæg ved kulturmini-

ster Brian Mikkelsen og formand for Kunstrådets Musikudvalg Giordano Bellincampi, og formanden for Udvalg om vilkår for det rytmiske vækstlag Gunnar Madsen. På konferencen blev der set tilbage på erfaringer med den nuværende musikhandlingsplan og fremlagt idéer til videreførelse i den nye handlingsplan. Ikke mindst var der en livlig debat på børne- og uddannelsesområdet.

Kunstrådets Musikudvalg afleverer et endeligt oplæg til Kulturministeriet i november, som herefter træffer de endelige afgørelser om indholdet af den kommende handlingsplan.

For yderligere information
hevean@kunst.dk

BH

Basisensemlerne ses efter i sømmene

Kunstrådets Musikudvalg ønsker at belyse og diskutere basisensemlernes virke og funktion i dag og i fremtiden. Derfor har udvalget igangsat en undersøgelse, som skal redegøre for arten og omfanget af de seks eksisterende basisensemlers udøvende og pædagogiske musikvirksomhed gennem de seneste fem år.

Til at forestå undersøgelsen er nedsat et udvalg bestående af: Martin Martinsson, direktør for Musik i Syd, Sverige, Eva Fock, forfatter og musiketnolog, Henrik Sveidahl, rektor for Rytmisk Musikkonservatorium, Björn Arnfeldt-Olsson, solobratschist i Malmö symfoniorkester, Henrik Holm, leder af Viborg Musik-

skole, medlem af Kunstrådets Musikudvalg (formand).

Udvalget skal belyse ensembleernes lovgivningsmæssige og økonomiske rammer, geografiske dækningsområde, samarbejdspartnere i det lokale og regionale musik- og kulturliv, målsætninger og strategier samt udfordringer mht. kvalitet og volumen af aktiviteter og indsatsområder. I forlængelse heraf skal undersøgelsen drøfte og foreslå mulige strategier for basisensemlernes virke og funktion i fremtiden. Arbejdet forventes færdigt i februar 2008.

For yderligere information
hanhol@kunst.dk

BH

Masser af danske downloads uden kopibeskyttelse

Ugebrevet Søndag Aften har testet et stort udvalg af udenlandske online musikbutikker, der sælger DRM-fri musik, dvs. lovlig salg af musik uden kopibeskyttelse. Konklusionen er, at Danmark endnu ikke er med på den nye bølge, da endnu ingen danske onlinebutikker tilbyder DRM-fri musik. Det er ikke rigtigt og undrer Commercial Media Manager Jesper Dahlgaard fra MBO, da man her siden sidst i april har haft hele koncernens katalog, med nogle af de mest sælgende danske musiknavne, til downloadsalg som MP3-filer.

www.cultur.com

BH

Abonnér på musik for 100 kroner

Den danske pladebranche vil sælge musik i abonnementsform, kunne Børsen berette efter at have læst IFPI's årsskrift, der netop er kommet på gaden. Prisen skal iflg. IFPI's marketingdirektør Jesper Bay være 100 kr./md. Tiltaget skal bremse piratkopieringen, og tjenesten skal gerne være klar i løbet af 2008. "Idéen er ikke revolutionerende ny og bruges allerede i flere andre lande," forklarer Bay til e-NYT. Det var også et af de emner, man drøftede på musikorganisationernes stormøde tidligere i år, så Bay forventer, at det lader sig gøre at få rettighedsaftalerne på plads, da "alle synes, det er en god ide".

Se mere på DR Update

BH

Dirigenter, dansemusik og DSB

...en spændende samtale med pens. Kgl. Kapelmusikus Johan Poulsen

af Peter Ettrup Larsen

Normalt er jeg faktisk ganske godt tilfreds med at være født i de glade 60-ere, men somme tider slår det mig, at det nu alligevel kunne have været festligt, hvis jeg havde været født i de brølende 20-ere, så jeg havde haft chancen for at opleve tiden, hvor enhver restauration med respekt for sig selv havde sin egen kapelmester og sin egen faste stab af musikere, der spillede live hver aften! Dengang var der ikke så stor forskel på, om man spillede klassisk musik eller swing, som der er i dag, og den gang var det også helt almindeligt, at man både kunne spille et stryge- og et blæseinstrument. I dag er det jo nærmest fuldkommen utopisk at forestille sig noget sådant, og så er det alligevel ikke længere siden, end at adskillige af dette blads læsere selv har oplevet tiden med Adlon, Vivex, National Scala, Kilden i Aalborg og alle de andre store og små dansesteder.

For nylig havde jeg den store fornøjelse at møde en af de musikere, der har været med hele vejen. Ikke alene startede han sin karriere som klarinettist og saxofonist i de danseglade 40-ere, han nåede også at fejre 40 års jubilæum i Det Kgl. Kapel, som højt respekteret koncertmester for kontrabasserne! Hans navn er Johan Poulsen, og han har ikke alene mødt og spillet under/med ALLE de gamle dirigenter og kapelmestre, han kan også fortælle om det, så man nærmest føler, man var der selv.

I dag er Johan 86 år, bassen røres ikke så meget mere, men gamben, som han turnerede med i 25

år og hans tro følgesvend saxofonen, står stadig fremme ...og ikke kun til pynt! Johan er en ægte spillemand i ordets bedste og ædlest betydning. Selv efter han gik på pension i Kapellet, ringede de konstant til ham, og det blev til 167 forestillinger mere, inden han for alvor lod sig pensionere, men da havde han også fejret 50-års jubilæum i Kapellet. I den tid havde han sideløbende også været fast gæst hos alle landsdelsorkestrene, ikke mindst hos den legendariske basgruppe i Århus Byorkester, og så er det også Johan, der spiller bas på alle de gamle Gyldmark-film. Så der var nok at tale om, da jeg en formiddag i august satte mig i musikstuen hos Johan, og bad ham fortælle om et liv med musik og ikke mindst med kapelmestre.

Johans første møde med en kapelmester var med Grethe Kolbe. Vi er nu tilbage i årene før krigen, hvor Johan som 14-årig var gået i lære i farens snedker-virksomhed. En aften var hele familien i Tivoli. På restauranten, hvor de spiste, lå der nogle jazz-magaziner med et flot billede af Benny Goodman med klarinet på forsiden. Unge Johan proklamerede straks, at sådan en, ville han lære at spille på. Faren, der selv var en glimrende amatørfløjtenist, støttede straks ideen, og selvsamme dag begyndte Johan til spil hos Knud Nielsen på Frederiksberg. Et år senere begyndte han så i Frederiksbergs Kommunale Fortsættelseskursus's orkester (FKFK-orkestret), under ledelse af Grete Kolbe. Dette orkester var på det tidspunkt udklækningssted for



Johan Poulsen i dag

mange kommende professionelle musikere. Senere kom også Johans far med i orkestret, hvilket skabte en del jalousi i det lille hjem, indtil moren blev klar over, at faren rent faktisk kom for at spille og ikke for at spille op til dirigenten!

Balletdanserinden Vivi Flints far Elton Groth var Johans gode ven. Han gik på konservatoriet og spillede bas hos baslegenden Hegner. Når Johan var på besøg, var han altid henne og pille ved hans bas. Elton havde selv fløjten som bi-instrument, og for at gøre en lang historie kort, så blev Groth solofløjtenist i Radio-UnderholdningsOrkestret, mens Johan efter nogle års studier hos klarinetvirtuosen Åge Oxenvad valgte klarinetten fra blev og blev bas-elev hos selvsamme Hegner. Samme dag han valgte at stoppe hos Oxenvad, lejede han en saxofon hos Marno Sørensen, og fire timer senere, havde han sit første job som professionel musiker – på saxofon selvfølgelig!

I løbet af besættelsen var det dog i stadig stigende omfang bassen, der kom i fokus, ikke mindst i gennem et flerårigt engagement hos kapelmester Axel Petersen – Lange Axel – i Adlon Klubben

og i Exalon på Strøget i København.

Dengang var man altid De's med kapelmesteren, også selvom man spillede sammen hver dag år ud og år ind. Hvis man traf en pige, skulle hun præsenteres og godkendes af kapelmesteren, så da Johan havde truffet sin kommende kone Birgit, måtte også hun naturligvis med til godkendelse. Lange Axel kom da også og hilste på og talte længe med hende, hvorefter han meddelte Johan sin godkendelse med ordene "Hun bliver smuk som gammel". Mange år senere mødte Johan og Birgit tilfældigt Lange Axel på Rådhuspladsen. Han var ellers i mellemtiden flyttet til Sverige. Axel gik direkte hen og gloede på Birgit, hvorefter han sagde: "Der kan du se, hvad jeg sagde, hun blev smuk som gammel". Så gik han, og Johan har aldrig set ham siden. Se det var jo en rigtig kapelmester!!!

En anden kapelmester Johan arbejdede sammen med i mange år var Sven Gyldmark. Han var som bekendt en utroligt produktiv komponist, og når musikken skulle indspilles, foregik det ude i ASA-studierne i Hellerup. Dengang både røg og drak man i studiet under optagelserne, og der stod altid kasser med cigarer og øl. Netop dette var en af grundene til, at Johan valgte bassen, for som han siger: "Bassen var bedre end klarinetten og saxofonen, fordi man kunne ryge og grine samtidig", og så tilføjer han med et glimt i øjet "...men senere lærte jeg, at der overhovedet ikke var noget at grine af." Det sidste mener han ikke, for selvom Johan har spillet under hundredvis af kapelmestre og dirigenter igennem karrieren, har han stort set kun

gode minder. Gyldmark, f.eks. var "en fantastisk skæg kapelmester". "Engang var vi ved at indspille et afsnit med underlægningsmusik til en af hans film. Efter et take rejser fløjtenisten Preben Rasmussen sig og siger, at de måtte tage afsnittet om, da han desværre var kommet til at spille et des i stedet for et d. "Pis en skid ved juletid" svarede Gyldmark, "for lige da kører der en sporvogn om hjørnet".

Det er jo nok de færreste af Kapelmesterforeningens nuværende medlemmer, der ville have formuleret det sådan!!!

En kapelmester, der ellers også var kendt for sit bramfrie vokabularium var John Frandsen. Også han får et par ord med på vejen: "John Frandsen var pragtfuld, han var et dejligt menneske. Vi snakkede meget sammen. Han var lidt vakkelvorn. Når han skulle starte Figaros bryllup, så stod han og fægtede med armene lidt inden det kom på plads, men han var meget elskværdig".

Også Kong Frederik d. 9. har ofte stået på podiet foran Johan Poulsen. Johan beretter: "Kong Frederik kunne sine ting. Havde læst på tingene og vidste nøjagtigt hvad han ville. Han blev dog lidt stivbenet efterhånden og stod tit og fægtede med dirigentstokken og sagde hurtigere, hurtigere mens han i virkeligheden dirigerede langsommere, men så mødtes vi bagefter over en pibe tobak, og så var alt glemt."

Egisto Tango var chefdirektør på Teateret, da Johan startede i Kapellet. Tango var egentlig italiener, men havde glemt sit oprindelige sprog og havde i stedet sammensat et internationalt universalsprog, der godt kunne give nogle lidt pudsige resulta-



Johan Poulsen forevigt af teatermaler Blockter. En af violinisterne i primogruppen havde i forhold til Tangos smag et lidt for ekspressivt kropsprog, når han spillede, så en dag under en prøve henvendte Tango sig direkte til ham og sagde: "Nei, nei, nei, wenn man gøre so, dann kann man icke, wenn man er simpel, dann kan man lave!"

Tja, det kan vi dirigenter jo også lære lidt af!

Helt så positivt er billedet imidlertid ikke da talen falder på den gamle tyske dirigent Karl Böhm. "Böhm var enormt sur. Det virkede som om, det var en fornærmelse, at han skulle dirigere en kapelkoncert. Vi spillede et stykke, hvor der var en stor fløjtesolo. Den blev spillet af daværende solofløjtenist Erik Thomsen (Den Frosne Stær). Efter første gennemspilning slog Böhm af og sagde "Nein – noch einmahl". De spillede igen, Böhm smed taktstokken og sagde igen "Nein – noch einmahl". Da de skulle til at spille det igen, spurgte Erik Thomsen elskværdigt, hvad der var i vejen, hvorefter Böhm næsten fik et raserianfald, for

noget sådant havde han da aldrig oplevet før! Og Johan opsummerer: "Han virkede som en departementchef, der havde forvildet sig ud!"

Johan Poulsen har dog også oplevet andre vrede dirigenter. På et tidspunkt var Kapellet på Europa-turné med Celibidache. Orkestret havde spillet i Barcelona og skulle dernæst med toget til Stuttgart, hvor de skulle spille næste dag. Normalt kørte Celibidache med toget sammen med orkestret, og ofte modtog Johan italienskundervisning af ham på disse rejser, men lige netop på denne tur, skulle Celibidache flyve. Orkestret nåede frem, og på koncertdagen tog Johan og hans faste turné-værelseskammerat solooboist Mogens Steen Andreasen (Mogens Testikel) tidligt ind til salen for at varme op. Her erfarede de, at instrumenterne ikke var nået frem. De gik dog ind i salen, der henlå i mørke. Da øjnene havde vænnet sig til mørket så de en silhuet nede på første række, og de gik ned for at hilse på. Der sad Celibidache, og da de nærmede sig eksploderer han: "Wo ist das Orkester?", hvorefter han som en total galning jagtede de to musikere, der måtte løbe for livet. Til alt held lykkedes det dem at låse sig inde på et dametoilet på bagscenen, og selvom Celibidache gjorde ihærdige forsøg på at slå døren ind, lykkedes det ikke!

En anden gang havde Celibidache hovedpine under en forprøve. Han sendte derfor orkesterbetjenten på apoteket efter to liter hospitalssprit! Lige inden koncerten, da Celibidache stod klar i kjole og hvidt kom så de to flasker. Uden at tøve åbnede mesteren begge flasker og tømte dem ud oven i hovedet på sig selv, hvorefter han totalt gen-

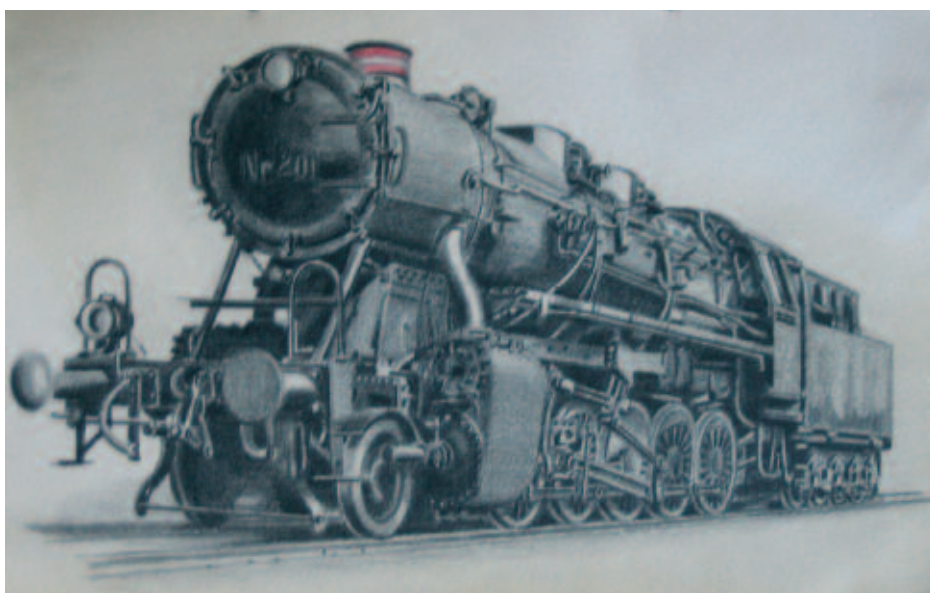
nemblødt gik ind og gennemførte aftenens koncert.

Anderledes problemløst forløb det med Leonard Bernstein. "Han var den største! Han kunne simpelthen trylle og hypnotisere hele orkestret, så alle kunne spille dobbelt så godt, som de normalt kunne."

Men Bernstein er ikke den eneste, der kan hypnotisere. Før vi får set os om har Johan talt i tre timer om alt det der var, fra jazztiden før og under krigen til pladeindspilninger med Svend Asmussen og job med Leo Mathiesen til studieindspilninger med den unge Ib Glinde-mann, og så formår han alligevel at overraske lige til det sidste, for da talen falder på de yngre dirigenter fortæller Johan om Michael Schønvandt: "Vi snakkede altid lokomotiver, for det interesserede os begge!"...Og så kommer det frem, at Johan altid har været fascineret af de flotte gamle damplokomotiver, som han derfor ofte tegnede. Tegningerne fandt sågar vej til daværende generaldirektør Therkildsen i DSB, der udfærdigede et dokument, der gav Johan tilladelse til at køre med alle DSBs lokomotiver overalt i Danmark. Og frem-

kommer skitsebogen og en af de gamle dagbøger fra en koncertturné i USA, og minsandten om Johan så ikke viser sig også at være tegner i verdensklasse. "Du må godt bladre i denne bog, men vær lidt forsigtig, for jeg har lovet Jernbanemuseet, de skal arve den," siger Johan mens piberøgen står op som på et rigtigt damplokomotiv, ...og på væggen hænger et flot portræt i olie malet af den gamle teatermaler Block, ...og "prøv nu at se det herfra, og gå så over til den anden side og se... øjnene følger med!" ...og efter tre timer i selskab med Johan må jeg erkende, at hvis han bare har spillet halvt så godt, som han fortæller, og kvart så godt, som han tegner, så må Leo Mathiesen have haft fuldstændig ret, da han sagde om Johan, at "han er det mest musikalske menneske, jeg har truffet i mit liv", ... og så tøffer Johan igen ind i musikstuen, hvor hans oprindelige bas-stol, der fulgte ham gennem et langt musikerliv, står som et evigt minde om en musikerkarriere, der var langt ud over det sædvanlige.

Togtegning af Johan Poulsen



Et fælles mål

af Peter Ettrup Larsen

En af de ting i mit liv der giver rigtig god mening er, at jeg er formand for en højskolebestyrelse. Personligt føler jeg i aller højeste grad, jeg på den bedste og mest positive måde kommer i kontakt med mine nationale rødder, altså med alle de historiske og kulturelle begivenheder i fortiden der tilsammen udgør summen af mig som dansker.

Sidste efterår udkom så den 18. udgave af Højskolesangbogen, og bogen har allerede rundet 150.000 solgte eksemplarer. Netop dette er jo interessant i en tid, hvor medierne ofte sætter lighedstegn mellem national stolthed og nationalistisk protektionisme. Se sådan nogle modsætninger ikke alene KAN man snakke om i højskolens rum, man SKAL, for det kræver loven. Og fordi højskolen stadig står på et grundtvigiansk fundament bygget af vilje til folkeoplysning, sker det som regel i en god og åben atmosfære, hvor holdninger bestemt godt kan brydes, men hvor der er så højt til loftet at man accepterer hinandens forskelligheder og søger mod en fælles forståelse.

Men hvad er det egentlig Højskolesangbogen betyder i år 2007? Hvorfor sælger den så godt? Hvad kan den overhovedet sige os i dag? Det ligger jo implicit i disse spørgsmål, at jeg naturligvis mener, at der er rigtig meget at hente i Højskole-

sangbogen. Hvis statsministerens forslag om at man skal fjerne religionen fra det offentlige rum, derimod skal tages alvorligt, ville der ikke være meget tilbage af vores nationalklenodie "Den Danske Sangskat", for så skal f.eks. alle henvisninger til den treenige gud fjernes. Er det virkelig det vi vil? I mit univers vil det da være et fattigt efterår, vi går i møde, hvis vi ikke kan synge "Nu falmer skoven", fordi den siger:

Ham [Gud] takker alle vi med sang
for alt, hvad [Gud] har givet,
for hvad [Gud] vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

Min pointe er derimod, at ved at se på en komponist som f.eks. Mozart, der i Højskolesangbogen er repræsenteret med sangen "Kom maj du søde milde", kan man faktisk få inspiration til, hvordan vi i dagens Danmark kan bevare vores nationale identitet samtidig med, at vi er åbne for udefra kommende strømninger. Ser man f.eks. på wienerklassikken, så var den lidt firkantet skitseret karakteriseret ved de tre store komponister Haydn, Mozart og Beethoven. Haydn var det meste af sin karriere ansat hos en fyrste, der i høj grad dikterede, hvad han skulle gøre og hvordan. Beethoven var derimod noget mere stålsat i troen på egen formåen, så her skulle ingen diktere, hvad han skulle skrive. Sat lidt på spidsen, kan Beethovens tilgang sidestilles med nutidens fundamentalistiske ytringsfrihedsdyr-

kere, der hæver deres ret til ytringsfrihed over alt andet, mens Haydns ansættelse giver mindelser om den fundamentalistiske fortolkninger af f.eks. religion eller politik, hvor skriften ligesom fyrsten kommer til at diktere, hvad man skal gøre og hvornår. Midt imellem havde man så Mozart, der på forbilledlig vis navigerede til begge sider. Nogle gange var han ansat til at lave et stykke bestillingsarbejde, andre gange ytrede han sig frit, men uanset hvad, kan man altid høre, det er Mozart. Mozart for-dømte ikke nogle af tendenserne, og DET mener jeg, kan tjene til inspiration den dag i dag.

Hvis vi skal have en chance for at udbrede forståelsen for denne mellem menneskelige rummelighed er det imidlertid vigtigt, at vi tør stå ved vores nationale identitet, og det er vigtigt, vi åbent tør tale såvel om vores fortid som om vores nutid og vores fremtid. Det er ikke en skam at være dansker. Det er heller ikke en skam at være noget andet, men det er i aller højeste grad en skam, hvis vi ikke kan være det sammen. Netop her kan musikken gøre en forskel, for i "det klingende nu" er der ingen forskel, da stræber vi jo alle mod et fælles mål. Lad os blive ved med det!

*Gør penge
til din Gud, og de vil
komme til at plage dig
som djævelen*

Henry Fielding

Lad DR leve

af Franz Ernst, formand, Dansk Kunstnerråd

Onsdag den 12. september var en markant dag for Dansk Kunstnerråd og for de danske kunstnerorganisationer. Den dag aktionerede Kunstnerrådet i samarbejde med Dansk Journalistforbund for et bedre DR. Sigtet var at fastholde politikerne i deres ansvar for, at landet fortsat kan have en stor kulturbærende public service radio- og tv-station. Det kræver vilje og bevillinger.

Dagen blev en overbevisende manifestation af, hvordan kunstnerorganisationerne kan stå sammen, og hvad de kan gennemføre, når de beslutter sig for at rykke på en sag. Der er grund til at rose alle, der bakkede op om initiativet. På den ene side alle de engagerede repræsentanter for kunstnerrådets organisationer -

og jeg skulle hilse og sige, at det er mange individualistiske kunstnere, der skal nå til enighed om et arrangement af den størrelse. På den anden side hele perlerækken af talere og kunstnere, der viste deres engagement i DR-sagen ved at stille op. Det var talerne Johannes Riis, Gyldendal, skuespilleren Jesper Klein og Anders Laursen, Dansk Musikerforbund, og det var musikken: Mette Hansted med harmoniorkestret Den sidste Bolero, One Time Brass, Signe Høirup Wille-Jørgensen med Jomi Massage, Lars Møller og The Orchestra, opera-sangerne Trine Bastrup Møller, Elsebeth Dreisig og Gitta-Maria Sjöberg, rocksangerne Kenneth Thordal og Tobias Trier med Klaus Risager samt rapperne Ufo Yepha. Og så var det ikke mindst konferencieren Jacob Morild.

Vejret var klart, tørt og køligt, stemningen god og varm, og der var et imponerende fremmøde

foran Kulturministeriet på Gl. Strand af nye og gamle DR-medarbejdere, kendte og mindre kendte kunstnere fra alle genrer samt kulturafhængige borgere, der bidrog til stemningen med latter og bragende klapsalver. Det omfangsrige og varierede arrangement blev smidigt afviklet, dels pga organisationerne, dels pga assistance til projektledelsen fra yderst professionel side - navnet er Stine Nissen. Og det hele blev muligt pga af finansiering fra Dansk Journalistforbund, LO, FTF, Danmarks Lærerforening, Danmarks Musikpædagogiske Forening, BUPL samt fra en række af Kunstnerrådets medlemsorganisationer. En stor tak for det - og en stor tak til alle medvirkende på og bag scenen. Begivenheden blev rapporteret vidt og bredt i nyhedsmedierne, og vi kan godt være bekendt at kalde dagen en succes. Den var farverig, den var opløftende, den var inspirerende.



Åbent brev til Kulturministeren

Kære Brian Mikkelsen

Vi har en gang imellem været oppe at slås og vi har ofte været

uenige om kulturpolitikken. Men vi har også lært dig at kende som en politiker, der holder af kultur og som grundlæggende gerne vil gøre det godt. Vi tror ikke på, at du vil gå over i den politiske historie, som den kulturminister,

der havde hovedansvar for Danmarks Radios forfald og endelige degradering til en uinteressant gennemsnitsmedievirksomhed. Men det er nu, du skal træde i karakter, for at det kan undgås.

Det er for sent at tale om rettidig

omhu, men Danmarks Radio kan stadig reddes som den helt enestående værdifulde radio- og tv-virksomhed, den i generationer har været.

Vi kender alle dagens historie. Udygtig ledelse. Grove overskridelser. Nødvendige drastiske nedskæringer. Det mærkes hver eneste dag. Nogle dage er DR mere præget af tekniske fejl og udfald end af redaktionelle indfald.

Og vi ved at mere er på vej. Hele genrer, og ekspertise der er opbygget over en menneskealder, forsvinder. Det rammer alle dele af kulturen og sporten, og det rammer nyhedsdækning og udsyn på et tidspunkt, hvor globaliseringen kræver større udsyn både kulturelt, økonomisk og politisk. DR-medarbejdernes hvidbog over nedskæringer er et uhyggeligt katalog over, hvad der forsvinder, og hvidbogen vil blive større og endnu mere trist, når de næste nedskæringer og fyringer snart meldes ud.

Samtidig med at kvalitet og ekspertise skæres væk, investeres der, bl.a. på nettet, i mere af det samme som andre medievirksomheder laver i forvejen. Det er særpræget og originaliteten, der forsvinder. Der skæres dybt i det ben, der har sikret det unikke og den mangfoldighed, der er så hastigt på retur.

Vi ved, at der på nogle områder kan rettes op igen, hvis det bliver bedre tider for DR. Men når hele genrer og produktionsmiljøer forsvinder på litteratur- og musikområdet og når helt selvstændige medieformer som radiodokumentaren skæres væk, så kan det ikke blot rettes op med en ny bevilling.

Public service kan defineres på mange måder. Men det enestående ved Danmarks Radio har i 80 år været, at man på centrale kultur- og nyhedsområder på samme tid har informeret, formidlet



og været selvstændig producent. DR skal på alle de væsentlige områder informere om hvad der sker i nyheder og baggrundsprogrammer formidle og gengive det vigtigste i selvstændige udsendelser, og være selvstændig producent af kultur indenfor alle de centrale radio- og tv-egnede genrer.

Forpligtelsen rækker naturligvis videre end til det, der snævert kan defineres som kultur. Det ved du, og det ved DRs medarbejdere, at du ved. Der var glæde i DR's Orienterings-redaktion, da du mødtes med dem, og roste dem for grundighed og uafhængighed, og for at levere noget andre ikke leverer. Siden fyrede man dele af ekspertisen.

Det er ikke kun kulturorganisationer, der nu er bekymrede. Andre områder reagerer også og lyttere og seere spørger i disse måneder sig selv og hinanden, hvordan det kunne gå så galt.

Der er mange konspirationsteorier i omløb. En af de mest udbredte er, at når DR har en usynlig og ikke-kommunikerende bestyrelsesformand, og en visionsløs og banaliserende daglig ledelse, så er forklaringen, at I i regeringen

har udpeget og ansat jeres egne venner og givet dem den opgave at skære så dybt og livstruende i DR, at det, der ødelægges, ikke lader sig genoprette senere. Vi tror ikke på konspirationsteorierne, men for hver uge der går, uden at der gribes ind, får de flere tilhængere.

Vi siger ikke, at staten altid skal betale for de fejl og overskridelser som elendig politisk og praktisk styring i DR har ført til. Men vi kræver at der handles i denne sag, og at DR sikres.

Hvis det er jeres vurdering, at den nuværende ledelse har siddet så længe, at den har et betydeligt medansvar for den dårlige styring, visionsløsheden og forfaldet, så må en redningsaktion naturligvis indebære, at der sker de nødvendige udskiftninger i bestyrelse og ledelse. Men hvis vurderingen er, at den nuværende ledelse er helt uskyldig, og at hele miseren er udslag af uduelighed i den ledelse, der gik forud, så må staten sørge for at ledelse og medarbejdere får mulighed for at levere det, samfundet og medielicensbetalerne har krav på. Så skal de ikke straffes for gamle forsyndelser.

Kære Brian Mikkelsen. Det er nu, du og regeringen skal vise ansvar og sikre det DR, som i årtier har været et kulturelt samlingspunkt. Det er for sent, når du engang i dine erindringer skal forklare, hvorfor DR's deroute gik så meget hurtigere og dybere end du havde forudset, samtidig med at du må beklage at Danmark, netop da globaliseringen havde taget fart, mistede sit dyrebareste kulturpolitiske klenodie.

Med venlig hilsen

*Franz Ernst, Dansk Kunstnerråd
Mogens Blicher Bjerregård,
Dansk Journalistforbund*

*Nanna Gro Henningsen,
Billedkunstnernes Forbund*

*Lena Brostrøm Dideriksen,
Dansk Artist Forbund*

*Jan Weincke,
Dansk Filmfotograf Forbund*

*Frants Iver Gundelach,
Dansk Forfatterforening*

*Frans Rasmussen,
Dansk Kapelmesterforening*

*John Frandsen,
Dansk Komponistforening*

*Anders Laursen,
Dansk Musiker Forbund*

*Charlotte Muus Mogensen,
Dansk Organist- og Kantorsamfund*

*Henrik Petersen,
Dansk Skuespillerforbund*

*Claus Seidel,
Danske Bladtegnere*

*Jens Loftager,
Danske Filminstruktører*

*Ulla Rose Moth,
Danske Formgivere*

*Piet Breinholm Bendtsen,
Danske Jazz- Beat- og Folkemusikautorer*

*Gina Hedegaard Nielsen,
Danske Kunsthåndværkere*

*Ivan Pedersen,
Danske Populærautorer*

*Jan Thielke,
Danske Skønlitterære Forfattere*

*Frank Maasen,
Danske Tegneserieskabere*

*Peter Thornvoig,
DJ Fotograferne*

*Mikala Bjarnov Lage,
Foreningen af Danske Sceneinstruktører*

*Bjarne Solberg,
Sammenslutningen af Danske Scenografer*

*Claus Cornelius Hansen,
Tegnerne, Tegnerforbundet af 1919*

*Kristina Ask,
Unge Kunstnere og Kunstformidlere*

Johannes Riis' tale

Allerførst skal vi lige have jer aktiviseret.

Så jeg vil bede jer om at lukke øjnene og tænke på DR, tænk på vejret, tænk på vejrudsigten.

Tænk på DR's vejrudsigt, som kommer igen og igen, dag efter dag. Ja, flere gange hver eneste dag. Hver dag, hver gang på en ny måde.

Luk øjnene, tænk på vejrudsigten, tænk nogle år tilbage og tænk på Voldborg.

Tænk på Voldborg, se Voldborg for jer, se ikke alene Voldborgs sweatere, nej, se og hør Voldborgs entusiasme for jer, Voldborgs suverænitet.

Voldborg, som dag efter dag stod i studiet med pegepinden foran vejrkortet, trind og munter, hver dag med brede smil og glimt i øjet, udpræget u-stylet, ikklædt sweater, den ene mere uheldig end den anden, Voldborg, som pegede rundt på vejrkortet med pegepinden og fortalte os om, hvad vi kunne vente os af vejrlig, om koldfronter og varmfronter, om kuling, evt. stiv kuling fra nordvest, om sekundmeter og vindstød; Voldborg fortalte om byger, om regn og hagl og finregn, om overisning og pletvis glatte veje, om rimfrost og tøsne. Voldborg var fagmand. Og Voldborg elskede meteorologien. For Voldborg fandtes der ikke noget mere spændende, noget mere inciterende, noget mere engagerende end det danske vejr. Og Voldborg elskede at dele sin viden med os.

Voldborg kunne kunsten at formidle. Hans eneste hjælpemiddel var vejrkortet og pegepinden, hans eneste gimmick sweaterne fra de strikkende fans; men Voldborg kunne fortælle os om det danske vejr, så det fremstod som en nyhed, en spændende, splin-

terny nyhed, hver evig eneste dag. Voldborg brændte igennem på skærmen. Gennem Voldborg blev lavtryk og højtryk nærværende realiteter for os. Han var den suveræne vejrformidler.

Nu er Voldborg historie. Voldborg er gået på pension. Voldborg er væk fra skærmen, væk fra DR.

Men DR består, og vejrudsigten består. I 2007 ville vi næppe stille os tilfreds med Voldborg og hans pegepind og hans sweatere. Tiden er løbet fra Voldborg. Men vejrudsigten på DR består. Ja, om den gør! Vejrudsigten på DR er hver dag et mirakel af kreativitet og opfindsomhed. Hver evig eneste dag.

Se Anja Fonseca og Bettina Møller og alle de andre vejrfolk til lands og til vands og i luften, se dem på kajen, se dem om bord på et skib, se dem i sol, se dem i regn og rusk, se dem i T-shirt og korte bukser, eller se dem i sydvest og gummistøvler og under paraplyer, se dem overalt i Danmark, i Skælskør og på Samsø, se dem alene, se dem i selskab med kokke, såvel indadvendte og tavse kokke som hektisk snakkende kokke, hør vejrfolkene stille begavede eller mindre begavede spørgsmål til kokkene om råvarer og sauterepander, langtidstegning og anden tilberedning, se dem smage, hør dem frise og sige "uhm", se dem kaste godbidder i grams til det beundrende publikum i kødranden udenom og hør publikum sige "uhm" og "næh" og "åh", kort sagt: Se DR's vejrudsigt, se DR variere vejrudsigten fra aften til aften, se DR og kokkene præsentere kammuslinger og nænsomt dampet pighvar med sauce mousseline og braiserede lammekoteletter og opskriften på fynsk rygeost og creme brûlée, før vi får noget at vide om vejret i morgen, om den stive kuling og

slagregnen, der venter os, eller om lavtrykket over Azorerne og dettes følger for os.

Sikken opvisning af televisionisk talent.

Se kreativiteten, nyd opfindsomheden, tænk på de ressourcer, der er sat ind på at udvikle vejrudsigten, det har ikke været billigt, se, hvordan DR hver eneste dag, fra dag til dag, kan variere udsigten til stiv kuling og finregn, vekslen-de skydække og dagtemperaturer mellem femten og atten grader. Det er fantastisk.

Er der noget, DR forstår, ja, så er det at variere og produktudvikle vejrudsigten, så den hver dag, hver eneste dag fremstår som født på ny og anderledes.

Og tænk så på, at man i DR – indtil for ganske få dage siden – pure afviste at kunne påtage sig at lave så meget som et månedligt, end-sige et ugentligt program, der handlede om ballet og teater, billedkunst, film og litteratur, så nogen kunne holde ud at se på det. Ballet og teater, billedkunst og film var uegnet til tv. Der var ikke billeder i det. Det ville blive et reservat. Stiv kuling, regn og slud, lavtryk over Azorerne og nordvestenvind, se, det kan man lave afvekslende fjernsyn ud af, hver evig eneste dag, Søren Ryge kan hver uge skabe et hverdags-drama ud af sin have, i en snæver vending måske ty til noget så sindsoprivende som fremstillingen af en havebænk, men ballet og teater og musik, film og litteratur, nej, det kunne man ikke lave et kulturprogram ud af. Skulle man endelig præsentere ballet og teater og musik, billedkunst, film og litteratur, ja, så var det nødvendigt at gøre det så underligt som muligt, hakke det op i småbidder og gemme det væk i sære, uventede sammenhænge, smugle det ind, lade det komme

som en tyv om natten, snige det ind, når ingen lagde mærke til det. Det går i DR's ledelse under betegnelsen moderne kulturformidling.

Hvis ikke det var så sørgeligt, kunne man grine ad det.

Men nu sker der noget. DR's mediedirektør Lars Grarup har selv sagt det. Nu får vi et kulturprogram. Et kulturprogram, altså et program af den slags, der ellers var dømt ude, dømt umulige, dømt til at være komplet umuligt tv-stof. Nu kan det godt lade sig gøre. Nu får vi et kulturprogram om film og teater, litteratur og billedkunst, alt det, som vi ellers har haft tv-sagkundskabens ord for, at man ikke kan lave ordentligt tv-stof af, fordi det ikke er tv-egnet.

Den kovending er vi mange, der glæder os over og glæder os til. Hvor bliver det spændende. Der er ikke noget, man kan glæde sig over som omvendte syndere, det skulle da lige være udsigten til det, de vil producere. Vi glæder os til at se dansere og sangere og skuespillere, forfattere og malere og billedhuggere på tv-skærmen, vi glæder os til at se dem, ikke i gentagelser af tressernes og halvfjerdsernes, firsernes og halvfemsernes programformer, vi glæder os til at se dem i kreative, opfindsomme, moderne, ny-udviklede, tidssvarende programmer, programmer, der i kreativitet og opfindsomhed, adækvat kreativitet og opfindsomhed kan gøre vejrudsigten rangen stridig. Kort sagt: Vi glæder os.

Og jeg lover: Vi vil hilse kulturprogrammet hjertelig velkommen; men jeg kan også lige så godt sige det ligeud: Vi hverken kan eller vil nøjes med det, englænderne kalder "perfunctory" her, vi kan ikke nøjes med det, som man gør for et syns skyld, det, man gør for at stille nogen til-

freds, når det nu ikke kan være anderledes, - og så straks går videre til noget andet, man synes er sjovere.

Det er ikke gjort med et kulturprogram i primetime søndag aften, det er ikke nok bare at give os et kulturprogram, der, som Lars Grarup siger til sidste fredags Information "flasher nogle af de creme de la creme-ting, vi har lavet i ugens løb."

Vi ser frem til et kreativt program om kunst og kultur, et program, der går i dybden, et program, der er skabt med engagement og ildhu, respekt og kærlighed til stoffet, ikke skabt for at bevise, at det ikke kan lade sig gøre at lave et program om film og litteratur, billedkunst og ballet, som folk gider se.

Vi ser frem til et kulturprogram, der er udtænkt og produceret af medarbejdere med høje kvalifikationer, opfindsomhed og kreativitet, vi kan ikke nøjes med programmer, der bærer præg af, at de bare skal overstås.

Men det er ikke et ugentligt kulturprogram, det er ikke engang på én gang seriøse og underholdende programmer om kunst og kultur, der i sig selv er løsningen på DR's krise.

Det er ikke nok. Det er slet ikke nok.



Det er en mentalitetsændring, der skal til. Vi skal have en DR-ledelse, der har forståelse for, hvad det er for en helt særlig institution, den har med at gøre, forståelse for, at den hverken skal drives som eller måles med de kommercielle stationers alen. Vi skal have en programpolitik, der afspejler en radikalt anden holdning til DR's virksomhed, en anden opfattelse af DR's rolle, ikke alene teknisk i mediebilledet, men i danskernes bevidsthed.

DR skal bidrage til den kulturelle mangfoldighed her i landet ved at give os det, vi ikke kan få alle andre steder, på alle de andre kanaler. DR skal ikke fyre de medarbejdere og skære det væk, der gør DR til noget særligt, noget kvalitativt særligt i mediebilledet; DR skal ikke markere sig ved at komme halsende efter alle de andre kanaler og efterligne dem ved at indkøbe endnu et hundedyrt koncept til endnu et amerikansk underholdningsprogram. DR skal også sætte plads og penge af til det, der ikke kan betale sig i seertal; DR skal ikke først og fremmest være hastigt tempo og overflade, pop og events.

DR skal fastholdes på sine public service-forpligtelser; DR's ledelse skal ikke kunne slippe af sted med at strække public service-begrebet ud over al rimelighed og al genkendelighed, men arbejde for, at der i DR-Byen hersker en atmosfære, der fremmer respekten for public service-begrebet og ånden i det.

DR skal have ansatte, der ikke bare har mod på og talent til, men også af ledelsen ansøres til og får muligheder for at beskæftige sig seriøst med det, de skal formidle.

DR skal holde den journalistiske

fane højt og som en selvfølge holde sig for god til overbud og manipulation og til at snyde på vægten.

DR skal give højt kvalificerede medarbejdere mulighed for tage sig tid til at gå i dybden med tingene, sætte ressourcer af til seriøs formidling og ikke opføre sig, som om der hverken findes et i går eller et i morgen.

I den øjeblikkelige krise burde det være en selvfølge, at DR prioriterede kvalitativt, dvs. administrerede sine forbandede nedskæringer, så det går mindst muligt ud over kvaliteten og kontinuiteten i institutionen; DR skal sætte midler af til at vedligeholde sit arkiv til gavn og glæde for eftertiden; DR skal tage både licensen og public service-begrebet alvorligt og føle sig hævet over kun at måle sin succes i seertal.

DR skal ikke blive ligesom alle de andre kanaler. Sker det, kan vi nøjes med alle de andre, så gør DR sig selv overflødig, så kan vi sagtens undvære DR, - og så kan vi ikke se nogen grund til at betale licens. Hvorfor skulle vi det?

Men dér skulle vi nødig lande. Vi vil gerne blive ved med at betale licens, og vi vil betale licens med glæde, hvis vi synes, vi får noget for pengene, noget, vi ikke får andre steder, hvor vi ikke skal betale for det. Vi ønsker, at DR skal bevare sin centrale rolle i den danske offentlighed og bevidsthed. Det er derfor vi står her. Vi står her, fordi vi synes, DR's situation er sørgelig, vi står her, fordi vi er oprigtigt bekymrede, ikke alene for DR, men også for det større og større kulturtab, DR's deroute ikke kan undgå at komme til at betyde for os alle sammen.

Vi ønsker det bedste for DR.

Fik du biblioteksafgift i år ?

Biblioteksafgiften er en kulturstøtte bevilget af Folketinget. Den fordeles af Biblioteksstyrelsen som støtte til forfattere m.m., hvis bøger står på Danmarks folke- og skolebiblioteker.

Er du udøvende kunstner (forfatter, oversætter, komponist, illustratør, billedkunstner) så kan du søge om at få del i biblioteksafgiften for bøger og lydbøger eller et af de to rådighedsbeløb for plader og bånd m.v.

Meld dig til Biblioteksstyrelsen inden 1. december, hvis du ikke allerede er tilmeldt.

Tilmelding skal ske på et særligt skema, som du kan rekvirere hos Biblioteksstyrelsen, Biblioteksafgiften, H.C.Andersens Boulevard 2, 1553 København V.

Tlf: 33 73 33 22 Fax: 33 73 33 21
mail: bia@bs.dk BH

Bliv del af dansk USA-kulturnetværk

Kultur- og informationsafdelingen på Danmarks Generalkonsulat i New York er i øjeblikket i gang med en opdatering af deres liste over danske kunstnere og kulturformidlere i USA. "Vi er fra flere sider blevet opfordret til at udarbejde en også offentlig tilgængelig version af vores liste over professionelle danske kunstnere i USA, da der i flere sammenhænge er kulturelle arrangementer, hvor det ville give mening at kunne trække på de danskere, som allerede bor og arbejder i landet," forklarer Sarah Gram fra konsulatet. www.gknewyork.um.dk/en BH

Dirigentskonkurrence

af Niels Borksand

I juni måned fandt den anden "Bela Bartok International Opera-conducting Competition" sted i Cluj-Napoca i Rumænien. Cluj, der også er hovedstaden i Transsylvanien (Dracula, hvidløg etc.) er en by med et stort etnisk ungarsk mindretal og er den eneste by i verden, der har et operahus, hvor sproget er et andet end landets officielle sprog - der kommunikeres og tales/synges på ungarsk med rumænske overtekster, med mindre det er forestillinger på originalsproget: så er de tekstedes på ungarsk. Et hus med både skuespil, opera og ballet i repertoiredrift og i konkurrence med byens andet operahus, hvor der synges på rumænsk.

Konkurrencen i år havde 36 deltagere fra 17 lande efter en udvælgelsesprocedure, hvor dog deltagerne fra den første for to år siden var med per automatik. Vi var dog ikke mere end fire gengangere.

Konkurrencen er den eneste - så vidt jeg er orienteret,- der specialiserer sig i opera og hvor der ikke er nogen aldergrænse.

Repertoiret i år til første runde "La traviata" og "Samson og Dalila" anden runde "Bajadser"

og "Tosca" og tredje "Blåskægs Borg"

Lodtrækning om hvilke passager der skulle dirigeres fandt sted om morgenen på dagen. Det blev for mit vedkommende tredje akt af "Traviata" der skulle gennemføres som forestilling uden mulighed for at stoppe og tage om, og en dejlig passage fra "Samson og Dalila" første akt der skulle gennemføres som prøve med disponering og arbejds muligheder - 20 minutter fra hver. Solister, kor og orkester gik helhjertet til opgaverne, og havde stemmeret sammen med de tre dirigentdommere efter et sindrigt pointsystem.

Det blev for mit vedkommende til en placering som 15 i første runde, og derfor videre til anden. Her gjaldt det 20 minutters prøve med orkester, 20 med solister og 12 med koret - så endelig 45 minutter hvor en sekvens på 25 minutter skulle spilles igennem som forestilling efter 20 minutters prøve. Igen for mit vedkommende lidt blandet i prøverne fra "Tosca" og "Bajadser" og til det store stræk "Bajadser".

Det rakte til at opretholde placering, men ikke til at være blandt

de 6 finalister der fik 40 minutters prøve og så en opførelse af "Blåskægs Borg" hver. Blandt finalisterne var prisvindere fra andre konkurrencer, en dirigent-professor fra Belgien og München operaens balletdirigent.

Vinderen var japaner, to amerikaner (finalist fra for to år siden) og tre også japaner.

Af hensyn til interesserede kan der både læses om konkurrencen og ses billeder på

www.operaconducting.ro

og tilføjes at næste konkurrence er om to år. Repertoiret vil være "Tryllefløjten" og "Don Pasquale" i første runde, "Gianni Schicci" og "Blåskægs Borg" i anden og "Madame Butterfly" i tredje. Så der er stof nok at forberede.

Som en lille kuriositet kan nævnes at der blandt flere dirigenter i anden runde herskede stort ukendskab til Blåskæg, så at de - hvis de var kommet i finalen - havde været nødt til at melde fra! sic!

Og så til slut tak til foreningen for støtte til rejsen og hvad med at være flere danskere om to år?

Kun 29 danske udgivelser spillet i radioen

Kun 29 af de 1.157 danske udgivelser, der udkom i 2006, fandt vej til æteren i de kommercielle radiostationer. Det svarer til 2½ procent.

Tallet fremgår af Gramex' beretning, hvor Jens Otto Paludan,

direktør for Universal og formand for Gramex' Råd, også konkluderer, at de 29 udgivelser blev råspillet så meget, at lytterne ikke havde behov for at købe musikken, da de blot kunne tænde radioen.

Gramex er fællesorganisation for udøvende kunstnere og pladeselskaber, der har til formål at gøre krav på vederlag for offentlig fremførelse.

www.gramex.dk

BH

DANSK
KAPELMESTERFORENINGENS
70 ÅRS
FØDSELSDAG

JUL PÅ
SCENERIET



21. december 2007

fylder Kapelmesterforeningen 70 år.

Traditionen tro fejrer vi fødselsdagen med et festligt arrangement for kapelmesterforeningens medlemmer med ledsager.

70 år kræver lidt mere end det sædvanlige synes vi, såsom:

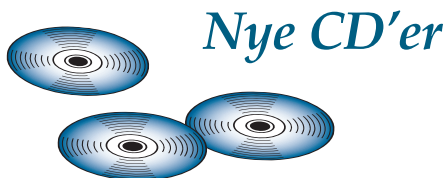
- Velkomstdrink
- Lækker buffet med varme såvel som kolde retter
- Vin, øl og vand
- Velkomsttale ved formanden
- Klassisk koncert med Storstrøms Kammerensemble og sangerinde Anne Margrethe Dahl
- Julejazz med "Niels Jørgen Steens Christmas Bebop"
- Til lejligheden er inviteret en morsom julegæst
- Legater vil blive uddelt

Underholdning af højeste klasse, men mest af alt muligheden for at være sammen med kolleger og gode venner til de altfor sjældne snakke om kapelmesteriet og m.m.

SCENERIET er kælderscenen under Det Ny Teater i København

Arrangementet starter kl. 17.00 og den officielle del forventes afsluttet ca. kl. 19.00.

I bedes tilmelde jer hos sekretæren senest d. 15. dec. på bheister@post.tele.dk



- Nye nodebøger

ved Bodil Heister

Viggo Steincke - ny cd

City of Sounds

Musikere: Hans Ulrik, sopransax, klarinet, kromatisk mundharpe. Peter Boesen, recitation. Viggo Steincke, øvrige instrumenter.

Komposition og produktion: Viggo Steincke. "Musikken er et mix af electronica, R & B, jazz og rock. Udtrykket er skiftevis melankolsk, dansende, rå, poetisk – som soundtracket til en storbyfilm. Jeg har valgt udelukkende at satse på digital distribution. Via distributions-selskabet kjer.com er City of Sounds worldwide tilgængelig på alle de store betalingsites samt et hav af mindre specialsites. Det åbner nye, positive perspektiver i en branche med faldende cd salgstal".

Forlag og distribution: Steincke Records/kjer.com
Udgivet 30/8 2007 www.cityofsounds.net

Torben Westergaard - ny cd

Oktober: Penelope

Medvirkende: Ida Nørholm, cello. Anders Banke, bass clarinet, sax. Francesco Calí, accordion. Henrik Gunde, piano, keyboard. Torben Westergaard, bass, vocal, additional keyboards, mandola. Jacob Andersen, percussion. Martin Andersen, drums. Eva Dahlgren, vocal, Allen Hinds, guitar, dobro. Angel Sánchez "Cepillo", percussion. Jonas Johansen, drums, cajón. Torsten Bo Jacobsen, electronics. Vibeke Kristensen, vocal.

"Westergaards kompositioner og gruppen OKTOBER møder nye gæstesolister bl.a. i form af en norsk operasanger, svenske Eva Dahlgren, og en spansk flamencoperkussionist, og så er det hele mixet af en amerikansk rockproducer som også har nyskrevne tekstbidrag fra Suzanne Brøgger.

De 11 kompositioner er alle skrevet af Torben Westergaard.

Udgivet 22.10 (Calibrated CALI056)

Holger Laumann er død 6.11.2007 af Kjeld Frandsen

Saxofonisten, oboisten, komponisten, kapelmesteren og pædagogen Holger Laumann sov stille ind i sit hjem på Frederiksberg, tirsdag den 5. November. Han blev 64 år.

Holger Laumann, der stammede fra Århus, begyndte som 16-årig at spille saxofon, og sideløbende med diverse jazz-aktiviteter fik han en seminarieuddannelse og en konservatorieuddannelse som oboist. I begyndelsen af 1960'erne spillede Holger Laumann med den senere Rolling Stones- trommeslager Charlie Watts i Randers-gruppen Safari Jazz, og i slutningen af årtiet stod han i spidsen for gruppen Tears, der var blandt de første danske ensembler, der blandede jazz- og rockmusik.

I 1970'erne blev Holger Laumann en central figur i fusionsgrupperne Det Beskidte Dusin og Cox Orange, ligesom han kontinuerligt samarbejdede med sin daværende kone, sangerinden Anne Linnet, og så var han en pioner inden for rytmisk musikundervisning. Fra begyndelsen af 1980'erne samarbejdede han jævnligt med færøske jazzmusikere og med trinidadiske calypsomusikere, og på den danske scene optrådte han med eget calypso-band og var gennem mange år kapelmester ved Folketeatret. Han stod også i spidsen for Farum Big Band og var medlem af orkestret Kannibalerne, ligesom han var en flittig komponist og studiemusiker. Han samarbejdede med folk som Erik Grip, Povl Dissing, Trille, Sebastian og Vagn Lundbye, og han var beundret som organisator, initiativtager og musikpædagog.

Han underviste på konservatorierne i Århus og København og på stævnerne på Vallekilde og Brandbjerg og var adjunkt ved Kildegård Gymnasium.

Holger Laumann, der til det sidste var meget aktiv på mange fronter, efterlader sig to ekskoner, Anne Linnet og Mai Brostrøm, og seks børn.

SØGER DU ØKONOMISK STØTTE ?

Så husk, at rekvirere en ansøgningsblanket hos sekretæren eller downloade den på nettet. Ansøgningen skal indsendes senest **en måned før projektets start**, hvis du ønsker at søge penge til cd-indspilninger, kurser, dirigenthonorar, studierejser m.v., så bestyrelsen kan nå at behandle ansøgningerne rettidigt.

Næste blad udkommer forår 2008.

Deadline til bladet 15. januar.

Læserbreve og artikler modtages med største glæde.

Tjek venligst din hjemmeside på www.kapelmesterforening.dk og henvend dig til sekretæren (se nedenfor) hvis du har rettelser til din hjemmeside.

HUSK at meddele ny mailadresse og flytning til sekretæren se nedenfor.

ADRESSEÆNDRINGER

Benjamin Koppel, Stadfeldtsvej 10, 2500 Valby
Kristian Olesen, Stationsvej 1 A, 4320 Lejre
Bob Ricketts, Slots Bjergbyvej 21, Slots Bjergby, 4200 Slagelse

HUSK tilmelding til foreningens 70 års fødselsdag inden 15. december.
Se side 17.

DØDE

Holger Laumann død 06.11.2007

DANSK KAPELMESTERFORENING

Husk Dansk Kapelmesterforening homepage: www.kapelmesterforening.dk

Dansk Kapelmesterforenings kontor: Sankt Hans Torv 26, 5., 2200 Kbh. N.
Tlf.: 35353567. Fax: 35240250.

NB! Breve til sekretæren (legatansøgninger m.m.) **og kassereren** bedes sendt direkte til deres adresser.

Formand: Frans Rasmussen, Skrænten 9, 3060 Espergærde, tlf. og fax: 4917 0517 (mobil: 20646311). frans.rasmussen@email.dk

Næstformand: Jesper Grove Jørgensen, Strandvejen 611 B, 2930 Klampenborg, tlf. og fax: 3963 8151. grove_jorgensen@post.tele.dk

Kasserer: Peder Kragerup, Gersonsvej 31, 2900 Hellerup, tlf.: 3962 3074, fax: 3962 2374. kragen@isa.dknet.dk

Sekretær og Redaktør: Bodil Heister, Strandboulevarden 40, 3.th., 2100 Kbh. Ø. tlf.: 3538 4758, fax: 3538 4754. bheister@post.tele.dk

Bestyrelsesmedlem: Peter Ettrup Larsen, Juni Allé 83, 2730 Herlev, Mobil: 2082 2407 peter@ettruplarsen.dk, www.ettruplarsen.dk

Husk Dansk Kapelmesterforening homepage: www.kapelmesterforening.dk

RUNDE FØDELSDAGE

08.12	Steen Lindholm	65
07.02	Frans Bak	50
17.02	Morten Schuldt-Jensen	50

Dansk Kapelmesterforening ønsker hjertelig tillykke

MUSIKLEXIKON FOR BEDREVIDENDE

Waldhorn

I virkeligheden ganske almindelige horn, blot snoet nogle gange, så der kan blive plads til dem i såkaldte hornetuier. Alligevel knækker horn nu og da.

Asger Lund Christiansen

MASTERCLASS I KORDIREKTION

Norges Korforbunds sommerkurs på Toneheim 27. juli - 3. august 2008 får besøg af Dale Warland, en af de mest anerkendte og eftertraktede kordirigenter fra det amerikanske kontinentet.

Dale Warland skal være instruktør på 5 dirigent-nivauer, en masterclass af høj kvalitet som de to senere år også har haft betydelig international deltagelse. Kurset er et af 8, som arrangeres på sommerkurskolen, måske den største, der kan opdrives.

Læs mere på www.kor.no/kurs/index.cfm?kid=83

PRIS TIL MARILYN MAZUR

Marilyn Mazur har som den første internationale kunstner modtaget Telenors Internationale Kulturpris på 250.000 norske kroner. Marilyn fik prisen for sit dristige kunstneriske virke, på tværs af gener på højeste internationale niveau.

SPILLESTEDER.DK SØGER LEDER

Landsorganisationen for rytmiske spillesteder i Danmark Spillesteder.dk søger pr. 1. januar 2008 en sekretariatsleder til nyoprettet fuldtidsstilling. Sekretariatslederen skal i samarbejde med spillesteder dk's bestyrelse bl.a. forbedre arbejdsbetin-gelser og vilkår for de rytmiske spillesteder internt og eksternt samt styrke de økonomiske forhold for de rytmiske spillesteder. *Download stillingsopslag* og læs mere på www.spillesteder.dk

DEBATMØDE MED KULTURMINISTEREN

Dansk Tonekunstner Forening inviterer til debat-møde mellem kulturminister Brian Mikkelsen (K) og kulturordfører Mogens Jensen (S). Debatvært er kulturredaktør ved Jyllands Posten Jakob Levinsen. Mødet finder sted **tirsdag den 4. december kl. 16-18** i Literaturhaus, Møllegade 7, Kbh N.

Der er gratis adgang og alle med interesse for musikpolitik er velkomne.

I det offentlige rum er kulturministeren og Mogens Jensen ofte meget uenige, men samtidig har de på Christiansborg indgået rigtig mange vidtrækkende forlig sammen.

Debatten vil især dreje sig om fødekæde, arms-længde, public service, sponsoreres rolle i musik-livet, international musikformidling.

OPTAKT - TIL DEN KLASSISKE MUSIK

Optakt er en landsdækkende månedsavis - som udkom sidst i oktober - med artikler og indslag af høj kvalitet om alt, hvad der rører sig i musiklivet, inklusive landets mest omfattende koncertkalender. Optakt er et kontaktsted mellem musikere og koncertsteder, downloadning af musik, artikler, inter-essante links, debatforum, anmeldelser m.m.

Lødigt, kvalitetsbevidst, dynamisk, underholdende og gerne med lidt skæve vinkler på stoffet.

Læs mere på www.optakt.com - hvor man også kan tilmelde sig nyhedsbrevet.

PRIS TIL TAMÁS VETÖ

Kapelmester Tamás Vetö har fået overrakt Dansk Komponistforenings Musikerpris.

I september modtog han sammen med komponi-sten Svend Nielsen - Danmarks Radio's *Lyt til Nyt* pris for cd-udgivelsen af korværket "Sommerfug-ledalen" komponeret over Inger Christensens digt-samling, en slags requiem.